

SÁRINGER JÁNOS

Magyar diplomaták és diplomácia az 1990-es években

Magyarországon az első szabad és demokratikus választások eredményeképpen 1990 májusában megalakult az Antall József vezette kormány. A miniszterelnök az új kormány programjában és a programadó beszédeiben meghirdette a külpolitikai fordulatot, amelynek három pillére az euroatlanti integráció, az új szomszédságpolitika és a Magyarország határain kívül élő magyarságért való felelősségvállalás, az új magyar nemzetpolitika volt. A külpolitikai „vágányok átállításával” párhuzamosan a Külügyminisztérium szerkezetében és személyi állományában is változások történtek. Az új vezetés mellett új beosztottak is érkeztek, és ezzel együtt a Minisztérium állományában „régiek” és „újak” együtt dolgoztak az új stratégiai célok megvalósításáért. Előadásom célja annak bemutatása, hogy a rendszer-változtatást átélő külügyi tisztviselők hogyan ítélték meg az 1989/1990-es változásokat és azok következményeit a Külügyminisztériumban. Az újonnan állományba kerülőknek mi volt a motivációja, hogy a külügyi szolgálat mellett döntöttek? A nyolcvanas évekhez képest milyen változások történtek a Külügyminisztériumban? Hogyan változott a hangulat? Az előadásom egyrészt a magyar levéltárakban fellelhető forrásokon, másrészt a volt külügyi tisztviselők visszaemlékezésein (oral history), harmadrészt a már megjelent forráskiadványokon alapszik. Mindezek alapján képet kaphatunk arról, hogyan változott a Külügyminisztérium működése és a külügyi tisztviselők mentalitása a vizsgált időszakban.